

Tvistighedsnævnet

K E N D E L S E

Afsagt af Tvistighedsnævnet den 2. juni 2020 i sag 63.2019

Boet efter A v/ bobestyrer N1
v/ Allan Givskov, Dansk Metalarbejderforbund

mod

B under konkurs
CVR nr. xxxxxxxx

I sagens behandling har som faste medlemmer af Tvistighedsnævnet deltaget landsdommer Ida Skouvig (formand), chefkonsulent Stine Graaskov Jensen (DA) og advokat Pernille Leidersdorff-Ernst (FH). Endvidere har som særligt sagkyndige medlemmer deltaget advokat Birgitte Dember, udpeget af DI, og faglig sekretær Michael Antonsen, udpeget af Dansk Metalarbejderforbund.

Denne sag drejer sig om godtgørelse for mistet uddannelsesgode.

Klager, A, nu boet efter A, har ved klageskrift af 18. november 2019 ved sin faglige organisation, Dansk Metalarbejderforbund, indbragt sagen for Tvistighedsnævnet med endelig påstand om, at indklagede, B under konkurs, CVR nr. xxxxxxxx, skal betale 53.000 kr. med procesrente.

B under konkurs ved kurator, advokat N2, har oplyst, at konkursboet ikke ønsker at indtræde i sagen.

Formanden for Tvistighedsnævnet har truffet beslutning om, at sagen behandles på skriftligt grundlag.

Sagsfremstilling

Den kollektive overenskomst inden for uddannelsesområdet er Industriens overenskomst mellem CO-Industrien og Dansk Industri.

Mellem A, født den 14. april 1987, og B, CVR nr. xxxxxxxx, blev der den 13. juli 2018 indgået en uddannelsesaftale, hvorefter A skulle uddannes som industritekniker med uddannelsesperiode fra den 15. juli 2018 til den 15. januar 2022.

B var medlem af Dansk Industri. Den 20 august 2019 sendte Dansk Industri et brev til Dansk Metal, hvoraf fremgik, at man overvejede at ophæve uddannelsesaftalen med A. Som begrundelse herfor var anført, at virksomheden i løbet af den seneste periode havde måttet opgive en stor del af medarbejderne, og at virksomheden ikke længere fandt det forsvarligt at stå for den videre uddannelse af lærlingen. Dansk Industri

anmodede derfor om et forligsmøde. Der blev herefter aftalt et møde mellem organisationerne den 28. august 2019 kl. 10.00 med formøde kl. 9.30. Den 26. august 2019 aflyste Dansk Industri ved mail til Dansk Metal mødet med henvisning til, at der var opstået et uopsætteligt møde.

Ved brev af 28. august 2019 bortviste B A. Af brevet fremgik bl.a. følgende:

”I forlængelse af advarsel givet 27.3.2019 ser vi os desværre nødsaget til at bortvise dig med øjeblikkelig virkning.

Interne sikkerhedsregler brydes

Vi har ved flere lejligheder efter at ovenstående advarsel blev givet, påtalt, at du har talt i telefon i arbejdstiden og at telefoner må ikke medbringes på arbejdspladsen hvor der arbejdes.

Vi har så igen i dag kl. 10.25 konstateret at du talte i telefon.

Uddannelsesaftalen er samtidig ophævet.

...”

A kvitterede samme dag for modtagelsen af bortvisningen.

Den 29. august 2019 gik B konkurs. Ved brev af 30. august 2019 rykkede Dansk Metal Dansk Industri for et forligsmøde og oplyste samtidig, at der den 29. august 2019 forgæves havde været afholdt en lokal forhandling. I brevet anførte Dansk Metal endvidere, at bortvisningen efter forbundets opfattelse var usaglig. Dansk Industri tilbagekaldte den 6. september 2019 begæringen om et forligsmøde.

Ved brev af 9. september 2019 til kurator, advokat N2, anmodede Dansk Metal herefter om afholdelse af et forligsmøde og fastholdt, at bortvisningen var usaglig. Dansk Metal henviste herved til, at Dansk Industri havde aflyst det forligsmøde, som organisationen havde anmodet om, og at A derefter blev bortvist. Konkursboet oplyste ved mail af 11. september, at boet ikke ønskede at deltage i et forligsmøde, men henviste Dansk Metal til at anmelde kravet i boet.

Dansk Metal anmodede herefter den 19. september 2019 Industriens Uddannelser om et forligsmøde. Da konkursboet oplyste, at boet ikke ønskede at deltage i et møde, afgav Metalindustriens uddannelsesudvalg den. 1. oktober 2019 en erklæring om, at forligsmulighederne måtte anses for udtømte, hvorefter sagen blev indbragt for Tvistighedsnævnet.

A afgik efterfølgende ved døden. Han dødsbo har fastholdt klagen og har givet Dansk Metal fuldmagt til at fortsætte sagen.

Retsgrundlaget

Af erhvervsuddannelseslovens § 61 fremgår bl.a.:

”Misligholder en af parterne i uddannelsesaftalen væsentligt sine forpligtelser, kan den anden part hæve.

Stk. 2. Hvis en væsentlig forudsætning for aftaleindgåelsen viser sig at være urigtig eller senere brister, kan parten hæve aftalen.”

Anbringender

Til støtte for påstanden er i klageskriftet anført følgende:

”Dansk Metal mener, at bortvisningen er usaglig på baggrund af, at den omtalte telefonsamtale i bortvisningen var en orientering fra Dansk Metal til lærlingen om, at forligsmødet vart aflyst fra DI/virksomhedens side. Dansk Metal gør opmærksom på, at virksomheden ikke havde orienteret lærlingen om aflysningen, hvorfor det er Dansk Metals opfattelse, at A er berettiget til godtgørelse for uberettiget ophævelse af uddannelsesaftalen.”

Tvistighedsnævnets begrundelse og resultat

Virksomheden ophævede uddannelsesaftalen og har derfor bevisbyrden for, at betingelserne for en ophævelse af uddannelsesaftalen var opfyldt, herunder at der forelå en væsentlig misligholdelse fra A's side, jf. erhvervsuddannelseslovens § 61, stk.1.

Konkursboet er ikke indtrådt i sagen for Tvistighedsnævnet, og der foreligger ikke oplysninger, der giver grundlag for at tilsidesætte oplysningen fra Dansk Metal om, at den telefonsamtale, som gav anledning til bortvisningen, var en telefonsamtale mellem A og Dansk Metal i anledning af det møde, der kort forinden samme dag skulle have været afholdt på virksomheden som følge af virksomhedens ønske om at ophæve uddannelsesaftalen grundet virksomhedens forhold. Herefter, og da Tvistighedsnævnet heller ikke har kendskab til de forhold, der gav anledning til, at A den 27. marts 2019 var blevet tildelt en advarsel, er der ikke grundlag for at anse ophævelsen som berettiget som følge af A's forhold, jf. erhvervsuddannelseslovens § 61, stk.1.

Efter Tvistighedsnævnets faste praksis indebærer en virksomheds økonomiske forhold, herunder konkurs, ikke, at virksomheden i medfør af erhvervsuddannelseslovens § 61, stk. 2, kan hæve uddannelsesaftalen uden at betale godtgørelse til en elev, idet risikoen for, at betingelserne for indgåelsen af aftalen ikke længere er til stede, påhviler virksomheden

A har derfor krav på en godtgørelse for mistet uddannelsesgode i anledning af ophævelsen.

Da A, der var født i 1987, efter sin alder var vokselev, fastsættes godtgørelsen til 53.000 kr.

Det fremgår ikke af påstanden, fra hvilket tidspunkt kravet påstås forrentet. Beløbet på 53.000 kr. forrentes derfor med procesrente fra sagens indbringelse for Tvistighedsnævnet den 18. november 2019.

Ingen af parterne skal betale sagsomkostninger til den anden part.

T h i b e s t e m m e s:

B under konkurs skal betale 53.000 kr. med procesrente fra den 18. november 2019 til boet efter A v/ bobestyrer N1.

Ingen af parterne skal betale sagsomkostninger til den anden part.

Denne sag kan inden 8 uger efter nævnets afgørelse indbringes for domstolene. Såfremt sagen indbringes for domstolene, anmoder Tvistighedsnævnet om at blive orienteret.